

Hierbij geef ik aan dat ik volledig achter de hieronder staande reactie vanuit de PKN sta. Ik hoop van harte dat de hierin genoemde door de minister verder te zetten stap zal worden aangekaart en uitgevoerd.

Als Protestantse Kerk in Nederland hebben wij ons uitgesproken tegen plannen om hulp aan mensen zonder verblijfsvergunning strafbaar te stellen. Hulp bieden is volgens ons geen misdaad, maar een daad van menselijkheid.

Het element in de Novelle dat hulp aan vreemdelingen die illegaal in Nederland verblijven, niet strafbaar zal zijn steunen wij daarom.

Wij menen echter dat de minister een stap verder dient te gaan, en het voorgestelde artikel 108a (strafbaarstelling illegaal verblijf) in het geheel niet in de nieuwe vreemdelingenwet dient op te nemen.

Kerken, diaconale organisaties en duizenden vrijwilligers zetten zich dagelijks in voor mensen zonder papieren. Vanuit het geloof dat ieder mens ertoe doet, ongeacht afkomst of verblijfsstatus. Het Bijbelse principe 'Behandel anderen zoals je zelf behandeld wilt worden' vormt voor de kerk een moreel kompas. Dat principe is ook een fundament van een beschaafde samenleving. De Protestantse Kerk roept politici op om hun hart te laten spreken en te kiezen voor compassie in plaats van verharding.

Vanuit de praktijk van ons werk vrezen wij dat strafbaarstelling de mensen die niet rechtmatig in Nederland verblijven dieper in de problemen zal drukken. Ze worden minder zichtbaar voor hulpverlening en kwetsbaarder voor mensenhandel en illegale tewerkstelling, waardoor maatschappelijke overlast eerder zal toenemen dan verminderen.

Ook hebben diverse organisaties reeds gewezen op de juridisch problematische aspecten van strafbaarstelling illegaal verblijf. Zo schrijft de EU-terugkeerrichtlijn voor dat terugkeer primair via vrijwillige en bestuursrechtelijke maatregelen moet worden gerealiseerd. Het WODC concludeerde in 2014 al dat het strafrecht geen duurzame oplossing biedt voor illegaal verblijf.

Als kerk erkennen wij dat terugkeer naar het land van herkomst soms nodig is. Maar als terugkeer niet mogelijk of zelfs levensgevaarlijk is, vallen mensen tussen wal en schip.

Wij menen daarom dat het toevoegen van artikel 108a zowel vanuit medemenselijk, beleidsmatig als juridisch oogpunt problematisch en onwenselijk is.